

Psalm 18

Danklied van David

Psalm 18 is van groot belang, want hij stelt ons het lijden van Christus voor te midden van de verlossingen van Israël. Zijn klacht vanuit het lijden heeft over dit volk de gunst van God met macht opgeroepen. Daarom heb ik weinig te zeggen over deze psalm. De grote en kostbare les die hij ontvouwt, is het roepen tot God, waarbij men zich aan Hem toevertrouwt in de nood – een roepen dat Hij zeker zal horen. Evenals in andere gevallen is Christus hierin ons Voorbeeld: *“Toen het mij bang te moede was, riep ik de HERE aan, tot mijn God riep ik om hulp”* (Ps. 18:7a). Alleen gaat het hier niet om het tedere medelijden van God ten opzichte van de beproefde zoals elders: *“Deze ellendige hier riep en de HERE hoorde”* (Ps. 34:7).

Hier in psalm 18 gaat het om het belang dat de HERE stelde in de lijdende Christus, die in volmaakte gehoorzaamheid aan de wet had gewandeld. Deze psalm is een lofzang vanwege de verhooring. De HERE heeft zich een Rots en een Bevrijder betoond (vs. 3).

De eerste verzen van de psalm dienen als inleiding en ze brengen het resultaat tot uitdrukking. In de verzen die volgen vinden we de bijzonderheden die tot dit resultaat hebben geleid. *“Geloofd zij de HERE, roep ik uit”* (vs. 4). Zijn naam als de God van Zijn volk boezemt vertrouwen in. Zijn naam wordt geroemd. Maar de reden voor die lof is Zijn antwoord op de roep om hulp, een roep die tot Hem kwam in de nood, te midden van de vijanden en in de angst van de dood: *“Hij hoorde mijn stem uit zijn paleis, mijn hulpgeroep tot Hem drong door in zijn oren”* (vs. 7b). Zo wordt het hemelse paleis van de HERE verbonden met de aarde, met de bevrijding en de aardse overwinning.

Er wordt op nog iets belangrijks de aandacht gevestigd: de gehoorzaamheid aan de wet als beweegreden om verhoord te worden ten dage van de dood. De volmaakte gehoorzaamheid van de Messias op aarde en Zijn afhankelijkheid van de HERE waren de oorzaak van de aardse bevrijding en de overwinning, toen Hij in nood was en tot Hem riep.

Beide voorgaande psalmen lopen vooruit op de hemelse zegening, hoewel psalm 17 zich ook bezighoudt met het oordeel dat eruit voortkomt voor de vijanden van Christus. De voorgestelde hoop is *hemels*.

De gerechtigheid is echter geen wettische gerechtigheid. Psalm 16 toont hierin het hart dat in de HERE rust, psalm 17 het hart dat vertrouwt op de overwinning met God in deze wereld, terwijl het de gerechtigheid verwacht. Psalm 18 spreekt over de gehoorzaamheid aan de inzettingen van de HERE (vs. 23). Christus had deze voor ogen vanaf de roep in de nood tot in de angsten van de dood. Daarna volgde de aardse verlossing en overwinning, als gevolg van Christus' gerechtigheid overeenkomstig de wet: *“Hij reikte van omhoog, greep mij, trok mij op uit grote wateren. Hij ontrukte mij aan mijn machtige vijand, en aan mijn haters, omdat zij sterker waren dan ik”* (vs. 17-18).

Het gaat hier om de macht van mensen en van de dood, om de roep die vanwege deze omstandigheden voor God wordt uitgesproken; en niet over de hand van God, die zwaar op Christus rustte vanwege de zonde. De gerechtigheid van de Messias in overeenstemming met de wet, en Zijn nood, hebben als resultaat de aardse overwinning en heerschappij van David en zijn zaad. Het is de regering van God, die let op de gerechtigheid op aarde, die in Christus volkomen was (vs. 25-26). Deze regering zal manifest worden, als de vijanden van Christus onder Zijn voeten zullen gelegd worden. Dit is nu nog niet zichtbaar, omdat God de Zijnen toebereidt voor een hemelse woning en vreugde. Hij laat hen nu nog – tijdens de gehele duur van de beproeving van de eerste Adam – door verschillende beproevingen zien, dat hun rust niet op aarde is.

Toch bevat deze psalm voor iedereen kostbaar onderwijs. Als men lijdt ter wille van de gerechtigheid, kan men zeker rekenen op God. En hier zien we op een heel mooie wijze Zijn belangstelling en medeleven. De HERE hoort onze noodkreet. Zelfs in de diepste angst kunnen wij op Hem vertrouwen. Zelfs de dingen die ons dit vertrouwen zouden kunnen ontnemen, geven juist aanleiding daartoe. Deze psalm leert ons de HERE aan te roepen tijdens beproevingen, wat er ook de oorzaak van is. Niet alleen weten wij dat wij verlost zullen worden, maar wij leren hierdoor ook de HERE kennen in Zijn meegevoel en tedere belangstelling voor ons. *“Ik heb U hartelijk lief, HERE, mijn sterkte”* (vs. 2). Het hart richt zich tot God Zelf, daarmee denkt het

aan alles wat God voor ons is: “*HERE, mijn steenrots, mijn vesting en mijn bevrijder, mijn God, mijn Rots, bij wie ik schuil, mijn schild, hoorn van mijn heil, mijn burcht*” (vs. 3). Het hart wordt in de ruimte gesteld, als we denken aan alles wat God voor ons is geweest. Zo is Hij in waarheid! Hoewel onze persoonlijke verlossingen niet dezelfde zullen zijn die in deze psalm worden verhaald, bevinden we ons toch ook dikwijls te midden van moeilijkheden en beproevingen. Als wij dan roepen tot de Heer, komt de bevrijding.

Bovendien zal onze persoonlijke weg met de Heer en Zijn eeuwig heil ons hart heiligen, ons vertrouwen en onze godsvrucht versterken. Wij prijzen Hem niet alleen voor onze eeuwige verlossing, maar ook vanwege de dagelijkse ervaring van Zijn medeleven en

medelijden. Hij kan het niet verdragen ons te zien lijden, tenzij dit nodig is. Er zijn beproevingen die de liefde tot Hem opwekken.

“Is Efraïm Mij een lievelingszoon, een troetelkind, dat Ik, zo vaak als Ik van hem spreek, gedurig weder aan hem denken moet?” (Jer. 31:20). God herinnerde Zich Efraïm, toen deze onder tucht stond. Maar hier vinden wij het lijden in een zuivere wandel. In principe is die zuiverheid er bij de christen, net zoals bij Christus. Daarom kunnen wij ook tot God roepen in een situatie van lijden. Toch is het in psalm 18 de roep van een heilig en kalm hart, dat op God vertrouwt en beloning vindt in Zijn trouw. Het hart wordt tot God Zelf getrokken.

Oorsprong: [Réflexions pratiques sur les Psaumes](#)

Titel: -

Oude Sporen 2010

